

NOTA

Betreft: Syntheseverslag van de plenaire zitting
                  - Brussel, 3 en 4 oktober 2002 ¹

I.   OPENING VAN DE ZITTING

De voorzitter opende de zitting en onderstreepte daarbij dat de Conventie thans een cruciale fase heeft bereikt, aangezien de conclusies van de plenaire zitting over de aanbevelingen van de groepen de bouwstenen zijn waarmee het uiteindelijke resultaat vorm zal moeten krijgen.

De aanbevelingen waarover in plenaire zitting overeenstemming wordt bereikt, zullen worden geacteerd. Aanbevelingen waarover niet-eenstemmige opmerkingen worden gemaakt, worden door het Praesidium verder besproken, waarna dit voorstellen zal doen om de standpunten op een lijn te brengen.

1.   Rechtspersoonlijkheid van de Unie

- **Debat over het verslag van Groep III, voorgezeten door de heer G. Amato**
      (doc. CONV 305/02)

De werkgroep onder het voorzitterschap van vice-voorzitter Amato had als mandaat de volgende aangelegenheden te behandelen:

- de consequenties van een uitdrukkelijke toekenning van rechtspersoonlijkheid aan de Unie
- de consequenties van de samenvoeging van die rechtspersoonlijkheid met die van de Gemeenschap
- de gevolgen daarvan voor de vereenvoudiging van de verdragen.

---

¹ De volledige notulen van de plenaire zitting staan op website:
<http://european-convention.eu.int>

De hoofdlijnen van het in de groep met een zeer ruime consensus (een lid was tegen) ontvangen eindverslag (CONV 305/02), werden in de Conventie door haar voorzitter en door de voorzitter van de groep uiteengezet. Aan het aansluitend debat namen zevenendertig leden deel (zie de lijst in bijlage dezes).

Het algemene debat leverde een ruime consensus op om in het nieuwe constitutionele verdrag uitdrukkelijk rechtspersoonlijkheid aan de Unie toe te kennen. Voorts zou het hier om één enkele rechtspersoonlijkheid gaan, ter vervanging van, dus niet buiten en behalve de rechtspersoonlijkheden van de bestaande organisaties. In dit verband merkten enige leden van de Conventie op dat met één enkele rechtspersoonlijkheid het optreden van de Unie op het internationale toneel zichtbaarder en doeltreffender kan worden, hetgeen eveneens zou bijdragen aan een grotere identificatie van de burgers met de Unie.

Tevens erkenden vele leden dat samenvoeging van de rechtspersoonlijkheden de weg opent voor samenvoeging van de verdragen in één enkele tekst, waardoor ze in de toekomst gemakkelijker kunnen worden vereenvoudigd. Deze tekst zou kunnen bestaan uit twee delen: het eerste, fundamentele, deel dat de bepalingen van constitutionele aard zou bevatten, en een tweede deel dat hoofdzakelijk betrekking zou hebben op de diverse beleidssectoren. Bepaalde conventieleden merkten op dat ook het Euratomverdrag bij deze samenvoeging van de verdragen moet worden betrokken. Anderen meenden weer dat een stelsel dat verschillende soorten ratificatieprocedures zou omvatten, tot problemen kan leiden en eerst nader moet worden bezien.

In een gelijkaardig streven naar vereenvoudiging van de verdragen en de constitutionele architectuur van de Unie was de meerderheid van de leden van de Conventie het er, hoewel noch de samenvoeging van de rechtspersoonlijkheden noch die van de verdragen in se de samenvoeging van de pijlers impliceert, mee eens dat handhaving van de huidige pijlerstructuur een anachronisme zou betekenen. De afschaffing daarvan zou het daarentegen mogelijk maken de verdragen op een meer systematische wijze te herstructureren. Zo'n samenvoeging zou op zich geen uniforme besluitvormingsprocedures inhouden. De bijzondere kenmerken van de beide huidige zogenaamde "intergouvernementele pijlers" (GBVB en samenwerking op het gebied van het strafrecht) kunnen, indien de Conventie zulks wenst, gehandhaafd blijven.

Tijdens het debat werd opgemerkt dat de uitdrukkelijke erkenning van de rechtspersoonlijkheid van de Unie als zodanig overigens geen enkele wijziging in de bevoegdheidsverdeling tussen Unie en lidstaten inhoudt. Sommige leden van de Conventie wezen er in dit verband op dat er, wanneer een overeenkomst zowel onder de bevoegdheid van de Unie als van die van de lidstaten valt, wel steeds nog gemengde overeenkomsten gesloten moeten worden.

Sommige leden stemden er eveneens mee in de nationale ratificatieprocedures respectievelijk referenda betreffende reeds door de Raad gesloten overeenkomsten van de Unie af te schaffen. Zij waren er in dit verband voor artikel 24 VEU te wijzigen zoals in het verslag van de werkgroep wordt voorgesteld. Een Conventielid merkte in deze context overigens op dat verwezen zou kunnen worden naar de "constructieve onthouding" bedoeld in artikel 23, lid 1, VEU.

De leden van de Conventie hebben zich voorts gebogen over andere technische aanbevelingen van de werkgroep, met name omtrent bepaalde aspecten betreffende het onderhandelen over en het sluiten van internationale overeenkomsten, alsmede meer in het algemeen betreffende de externe vertegenwoordiging van de Unie.

In dit verband werd erop gewezen dat als de Unie één enkele rechtspersoonlijkheid zou krijgen, dit een doeltreffender extern optreden mogelijk zou maken. Bepaalde Conventieleden beklemtoonden evenwel dat de GBVB-aspecten volledig intergouvernementeel moeten blijven.

Andere leden spraken zich ervoor uit het ambt van hoge vertegenwoordiger en dat van Commissielid voor externe betrekkingen in één persoon te verenigen. In dit verband kwam ook de reorganisatie van het stafpersoneel en de risico's van overlapping in het algemeen aan de orde.

Ook de vertegenwoordiging van de Unie in internationale organisaties werd besproken. Vele leden van de Conventie benadrukten de noodzaak van een enkele vertegenwoordiging. Eén lid meende echter dat de Unie moet trachten tot gemeenschappelijke standpunten te komen zonder dat evenwel altijd "met één stem" moet worden gesproken.

Ook de rol van het Europees Parlement kwam ter tafel, en de raadpleging daarvan werd door alle Conventieleden die zich over dit punt hebben uitgesproken beschouwd als een zaak van wezenlijk belang. In dit verband merkten bepaalde leden op dat het Europees Parlement zich via de instemmingsprocedure over internationale overeenkomsten moet kunnen uitspreken.

De rechterlijke toetsing "ex ante" op basis van artikel 300, lid 6, VEG was voor bepaalde leden van de Conventie aanvaardbaar; tevens werd echter geopperd dat het beginsel van en de eventuele nadere regels van een rechterlijke toetsing "ex post" verder moeten worden uitgewerkt.

Tenslotte werden de procedures die in het verslag van de werkgroep worden voorgesteld voor het sluiten van internationale overeenkomsten in het algemeen positief ontvangen, hoewel deze aspecten voor sommigen in het kader van de Werkgroep extern optreden nog nader moeten worden bezien.

Tot slot van het debat trok de voorzitter de volgende conclusies:

- er bestaat in de Conventie een zeer ruime consensus om te aanvaarden dat de Unie één enkele rechtspersoonlijkheid krijgt, die in het nieuwe constitutionele verdrag uitdrukkelijk wordt vastgelegd;
- deze rechtspersoonlijkheid zou universeel zijn, in die zin dat ze in de plaats zou treden van de rechtspersoonlijkheden van de bestaande organisaties;
- er bestond eveneens een ruime consensus dat de samenvoeging van de rechtspersoonlijkheden de weg opent voor samenvoeging van de verdragen in één enkele tekst, hetgeen zonder twijfel zou bijdragen aan de toekomstige vereenvoudiging daarvan. Deze tekst zou kunnen bestaan uit twee delen, waarvan het eerste het fundamentele deel vormt met de bepalingen van constitutionele aard;
- in het kader van hetzelfde streven naar vereenvoudiging stemde een forse meerderheid van de leden van de Conventie ermee in dat het, hoewel noch de samenvoeging van de rechtspersoonlijkheden noch die van de verdragen op zich de samenvoeging van de huidige "pijlers" impliceert, een anachronisme zou zijn vast te houden aan de huidige pijlerstructuur. Herstructurering van de huidige verdragen in een enkel verdrag zou aldus mogelijk zijn, maar de specifieke procedures (met name op GBVB-gebied) kunnen worden gehandhaafd indien dat de wens van de Conventie is;

- tenslotte zijn andere aanbevelingen van meer technische aard, die in het verslag van de werkgroep staan, besproken; deze zullen door de Werkgroep extern optreden verder worden behandeld.
2. - **Presentatie door de heer Vitorino van de stand van de besprekingen van Werkgroep II over het Handvest van de grondrechten**
- **Presentatie door mevrouw Stuart van de stand van de besprekingen van Werkgroep IV over de rol van de nationale parlementen**

De Conventie luisterde naar een mondelinge uiteenzetting over de werkzaamheden van deze twee werkgroepen, die tijdens de volgende zitting zullen rapporteren.

3. **Bij het praesidium ingediende moties van mevrouw Van Lancker, de heer Voggenhuber, mevrouw Kaufmann en andere leden van de Conventie**

De voorzitter vestigde de aandacht van de Conventie op de moties van drie van haar leden die door een aantal andere leden worden gesteund. Deze moties roepen op tot een plenair debat over "een sociaal Europa" en de oprichting van een werkgroep betreffende hetzelfde onderwerp.

De indieners van de moties en een aantal leden dat hen steunt, achten het belangrijk dat de sociale doelstellingen in het constitutionele verdrag worden opgenomen. Hoewel het onderwerp zowel door de Werkgroep economisch bestuur als door de Werkgroep handvest gedeeltelijk is overgenomen, werd een fundamentele discussie noodzakelijk geacht, zowel plenair als in een specifieke werkgroep.

Eén lid van de Conventie ontraadde de moties, zulks vanuit de overweging dat het mandaat van de Conventie in wezen betrekking heeft op constitutionele en structurele aangelegenheden en dat zij daarom discussies over de inhoud van specifieke beleidsterreinen moet vermijden. Een ander lid herinnerde aan andere nog niet ingewilligde verzoeken om instelling van werkgroepen, met name betreffende regionale aangelegenheden.

De voorzitter onderstreepte dat de hoge verwachtingen op het gebied van sociaal beleid niet beschaamd mogen worden. In het constitutioneel verdrag dienen de doelstellingen van de Unie op dit terrein te worden geformuleerd, maar hij achtte het niet de taak van de Conventie zich over gedetailleerde beleidskeuzen te beraden. De voorzitter merkte op dat het praesidium de motie heeft gezien en stelde voor bij de bespreking van het verslag van de Werkgroep economisch bestuur tijdens de plenaire zitting van november ook sociale aangelegenheden te betrekken; dan zal, in het licht van die discussie, een besluit worden genomen over de vraag of een werkgroep moet worden ingesteld. De indieners van de moties gingen hiermee akkoord en trokken hun moties in.

4. Subsidiariteitsbeginsel

- **debat over het verslag van Groep I, voorgezeten door de heer Mendez de Vigo**
(doc. CONV 286/02)

Ter inleiding herhaalde de voorzitter van de Conventie, de heer Valéry Giscard d'Estaing, dat in de conclusies van Nice en Laken de Conventie expliciet belast wordt met het bedenken van toetsingsregels ten aanzien van het subsidiariteitsbeginsel. Deze regels of procedures zouden echter niet mogen leiden tot vertraging of mogelijke blokkering van de besluitvorming. Duidelijk is dat het juiste evenwicht moeilijk te vinden zal zijn.

De voorzitter van de werkgroep, de heer Inigo Mendez de Vigo, presenteerde de conclusies van zijn werkgroep, die in document CONV 286/02 staan. Hij merkte op dat in de groep consensus bestaat over het verslag. Hij schetste de door de werkgroep gevolgde gedachtegang, waarbij enige voorstellen zijn besproken en uiteindelijk weer afgewezen. Hij benadrukte de beginselen of "gouden regels" die de groep heeft opgesteld en die haar beraad hebben geleid: geen nieuwe instellingen, geen verlenging of blokkering van de wetgevingsprocedure. De heer Mendez de Vigo wees ook op de innovatie in de voorstellen van de groep, namelijk dat de nationale parlementen voor het eerst rechtstreeks betrokken zouden worden bij het wetgevingsproces.

De groep stelt het volgende voor:

- de wetgevingsvoorstellen van de Commissie worden sterker onderbouwd, door middel van een gedetailleerd "subsidiariteitsmemorandum" waarin de financiële consequenties en, in voorkomend geval, het effect op de wetgeving van de lidstaten worden beschreven;
- gedurende een termijn van zes weken kan ieder nationaal parlement (en, in een bicameraal parlement, iedere kamer) de alarmprocedure in werking stellen, dat wil zeggen zich met een gemotiveerd advies tot de Europese instellingen wenden en zijn bezorgdheid uiten omtrent een mogelijke schending van het subsidiariteitsbeginsel. Indien ten minste één derde van de nationale parlementen zo'n advies indient, beziet de Commissie haar voorstel opnieuw; op grond hiervan kan zij besluiten haar voorstel te handhaven, te wijzigen of in te trekken;

- de nationale parlementen die deze alarmprocedure hebben ingeleid kunnen na afloop van de wetgevingsprocedure bij het Hof van Justitie een beroep instellen wegens niet-naleving van het subsidiariteitsbeginsel.

Aan het debat dat op deze presentatie volgde namen tweeënvijftig Conventieleden deel (zie de lijst in bijlage dezes). Hun opmerkingen draaiden om de volgende punten:

- a) versterkte toepassing van het subsidiariteitsbeginsel tijdens de voorbereidingsfase van het wetgevingsproces:
  - de voorstellen van de groep op dit terrein lokten weinig opmerkingen uit, behalve dan in goedkeurende zin. Zij betroffen vooral het aanscherpen van de motiveringsplicht. Wel rees de vraag in welk gremium het jaarprogramma van de Commissie moet worden besproken; verschillende leden meenden dat, indien er een Europees congres zou worden ingesteld, het debat ook daarin zou moeten worden gevoerd;
- b) invoering en werking van een alarmprocedure:

Over dit voorstel gingen de meeste opmerkingen van de leden. Vooral de volgende punten leverden stof tot discussie:

- rechtstreekse toezending van wetgevingsvoorstellen aan de nationale parlementen en het beginsel van de politieke benadering: de meerderheid van de leden van de Conventie stemde met deze voorstellen in. Zij prezen het innoverend karakter van dit voorstel, op basis waarvan de nationale parlementen voor de eerste maal in de geschiedenis van de opbouw van Europa bij het Europese wetgevingsproces betrokken zouden worden. Zij deelden ook de opvatting van de werkgroep en haar voorzitter dat de nationale parlementen geen medewetgever mogen worden en derhalve niet de bevoegdheid moeten krijgen om de wetgevingsprocedure te blokkeren of te vertragen.

Enige leden twijfelden echter aan het nut van de voorgestelde procedure en vreesden dat zij het initiatiefrecht van de Commissie in de praktijk zal uithollen of in bepaalde

gevallen tot een sfeer van wantrouwen jegens de Commissie zal leiden. Er werden andere alternatieven voorgesteld, zoals de instelling van een arbitragecollege dat onafhankelijk is van elke autoriteit en dat niet-bindende adviezen zou uitbrengen. Tevens werd voorgesteld dat de parlementen gezamenlijk de subsidiariteit zouden bewaken, bijvoorbeeld door middel van een congres of de, eventueel vernieuwde, COSAC;

- evenredigheid: sommige leden betreurden dat aan het evenredigheidsbeginsel niet een gelijkaardige en even intensieve follow-up en controle wordt gewijd als aan het subsidiariteitsbeginsel;
- tweekamerstelsel: de leden van de Conventie hebben advies uitgebracht over de situatie van de lidstaten waar het parlement uit twee kamers bestaat. De Conventieleden meenden dat in dat geval ieder van beide kamers het recht moet krijgen de alarmprocedure in te leiden en zich later tot het Hof van Justitie te wenden, zulks vanuit de overweging dat in de lidstaten met twee kamers, deze door hun samenstelling beide op een verschillende wijze de natie vertegenwoordigen (regio's, plaatselijke gemeenschappen), waarmee eveneens rekening moet worden gehouden. Andere leden waren ervoor dat in landen met een tweekamerstelsel het begrip parlement geacht wordt betrekking te hebben op beide kamers. Anderen nog stelden voor dat de lidstaten ieder van beide kamers of de twee tezamen het recht kunnen toekennen de alarmprocedure in werking te stellen;
- drempel van één derde: bepaalde leden opperden twijfel omtrent de relevantie van de door de groep voorgestelde drempel van één derde van de nationale parlementen, die moet worden bereikt alvorens een voorstel door de Commissie moet worden herbezien;
- koppeling van de alarmprocedure en de mogelijkheid van beroep bij het Hof van Justitie: verscheidene leden vroegen zich af of deze koppeling wel zinnig is. Volgens hen kunnen de nationale parlementen aldus worden aangezet tot oneigenlijk gebruik van de procedure, met als enig doel de mogelijkheid van een beroepsprocedure bij het Hof van Justitie veilig te stellen. Anderen wezen erop dat een tekst die bij presentatie in overeenstemming is met het subsidiariteitsbeginsel, dit na afloop van het wetgevingsproces wel eens niet meer zou kunnen zijn, terwijl de parlementen zich dan niet meer tot het Hof zouden kunnen wenden.

Andere leden meenden dat men moet vertrouwen op de verantwoordelijkheidszin van de nationale parlementen; voorts staat de motiveringsplicht er borg voor dat de nationale parlementen ernstige adviezen zullen uitbrengen. Voorts is het zaak primair de politieke benadering te volgen en metterdaad te voorkomen dat het Hof met zaken wordt overstelpt;

c) rechterlijke toetsing aan het subsidiariteitsbeginsel

Hoewel de meerderheid van de sprekers de noodzaak van rechterlijke toetsing aan het subsidiariteitsbeginsel steunde, liepen de meningen uiteen over de vraag wie in geval van schending van dit beginsel toegang zou moeten krijgen tot het Hof van Justitie.

- De nationale parlementen zouden volgens een deel van de leden een dergelijk beroepsrecht moeten krijgen, aangezien in de eerste plaats hun bevoegdheden worden aangetast in geval van schending van het subsidiariteitsbeginsel door de instellingen. Anderen wezen dan weer op het gevaar dat toekenning van dit recht zou kunnen leiden tot het opgeven van het beginsel dat elke staat met één stem spreekt.
- Wat de toekenning van het beroepsrecht aan andere constitutionele entiteiten met wetgevingsbevoegdheid (meestal regio's) betreft, sprak een groot deel van de leden zich uit tegen deze mogelijkheid, zulks vanuit de overweging dat de Conventie zich niet mag mengen in de grondwettelijke regelingen van de lidstaten, die als enige bevoegd zijn voor de interne mechanismen voor de participatie van entiteiten met wetgevingsbevoegdheid. Tevens werd vastgesteld dat het Comité van de Regio's en, in voorkomend geval, de kamers van de nationale parlementen met een territoriale component, zich tot het Hof van Justitie kunnen wenden, zodat de punten van bezorgdheid van deze entiteiten bij het Hof van Justitie kunnen worden aangebracht. Andere leden van de Conventie spraken zich echter tegen deze mogelijkheid uit.

Ten slotte gaven enige leden van de Conventie uiting aan de wens dat de rechterlijke toetsing op de naleving van het subsidiariteitsbeginsel verzekerd wordt door een politiek-rechterlijk orgaan dat zich, naar analogie van de grondwettigheidscontrole op wetten in bepaalde lidstaten, gedurende een korte termijn tussen de aanneming en de inwerkingtreding van het besluit van die taak zou kwijten.

Na afloop van het debat sprak de voorzitter zijn voldoening uit over de intensiteit en de kwaliteit daarvan en trok hij de volgende conclusies:

- er is een consensus om het subsidiariteitsbeginsel beter na te leven;
- er is een vrijwel algemeen akkoord over de noodzaak van verbeteringen, zowel betreffende de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel door de Europese instellingen (Commissie, Raad, Parlement) als betreffende de toetsing, alsook over het feit dat deze verbeteringen de wetgevingsprocedure niet mogen verlengen, vertragen of blokkeren;
- de leden stonden in ruime mate positief tegenover de voorstellen van de werkgroep om de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel door de instellingen die aan het wetgevingsproces deelnemen, te versterken, en vooral tegenover de voorstellen die ertoe strekken alle nieuwe wetgevingsvoorstellen van de Commissie beter te onderbouwen, door middel van een gedetailleerd subsidiariteitsmemorandum, waarin de financiële consequenties en, in voorkomend geval, het effect op de wetgeving van de lidstaten worden beschreven;
- de controle op de naleving van het subsidiariteitsbeginsel moet, aldus een ruime consensus binnen de Conventie, bovenal een politieke controle zijn zonder dat echter de mogelijkheid van rechterlijke toetsing aan het einde van de procedure wordt uitgesloten;
- talrijke Conventieleden menen dat deze controle in de eerste plaats bij de nationale parlementen moet liggen, aangezien hun bevoegdheden in het geding zijn. De voorzitter attendeerde erop dat de voorgestelde procedure een ingrijpende institutionele vernieuwing vormt, aangezien zij een verbinding tot stand brengt tussen de nationale parlementen en de Unie, zonder evenwel de instellingen te verzwakken; de nationale parlementen krijgen immers niet de rol van medewetgever, en aan de Commissie wordt geen enkele verplichting opgelegd, behalve dat zij zich onder bepaalde omstandigheden genoopt kan zien haar voorstel opnieuw te behandelen;

- de voorzitter merkte tevens op dat deze procedure eigenlijk slechts een aanvulling vormt op de "principale" of "prioritaire" procedure, namelijk die van de controle door de nationale parlementen op hun regeringen, die echter niet altijd tot bevredigende resultaten heeft geleid. In dit verband zal het plenum zich ook buigen over de voorstellen van de groep onder leiding van mevrouw Stuart;
- wat de technische modaliteiten van de door de groep voorgestelde procedure betreft, stelde de voorzitter vast dat de opvattingen meer uiteenlopen; hij vermeldde de belangrijkste punten die nadere overweging behoeven;
  - i) de vraag of de alarmprocedure moet kunnen worden ingeleid door het parlement als zodanig dan wel, in het geval van een tweekamerstelsel, door ieder van beide kamers afzonderlijk? Dit moet worden gezien in samenhang met het recht van entiteiten met wetgevingsbevoegdheid (regio's) om bij het Hof van Justitie een beroep in te stellen in geval van schending van het subsidiariteitsbeginsel;
  - ii) vaststelling van de drempel van het aantal nationale parlementen bij het overschrijden waarvan de Commissie haar voorstel opnieuw moet bezien;
  - iii) de vraag of er een koppeling tot stand moet worden gebracht tussen de inleiding van de alarmprocedure en het recht om beroep in te stellen bij het Hof. De voorzitter merkte op dat een dergelijke koppeling voor- en nadelen heeft en dat deze zaak later uitvoeriger aan de orde moet komen.

5. Vragenuur

Er waren geen vragen.

II. VOLGENDE ZITTING VAN DE CONVENTIE

De voorzitter kondigde aan dat de volgende zitting van de Conventie plaats zal vinden op maandag 28 oktober om 15.00 uur en dinsdag 29 oktober om 9.30 uur. Zij zal gewijd zijn aan de behandeling van de verslagen van de Werkgroepen betreffende het "handvest van de grondrechten" en de rol van de nationale parlementen.

Daarnaast zullen tijdens die zitting de voorzitters van de groepen aanvullende bevoegdheden en economisch bestuur verslag uitbrengen over de respectieve werkzaamheden.

Lijst van sprekers op basis van de volgorde waarin ze het woord hebben gevoerd

Donderdag 3 oktober

1. Rechtspersoonlijkheid van de Unie - debat over het verslag van Groep III (de heer G. Amato)

Voorzitter Valéry GISCARD d'ESTAING
de heer Giuliano AMATO, vice-voorzitter
de heer Peter HAIN
mevrouw Marietta GIANNAKOU
de heer Timothy KIRKHOPE
de heer Gianfranco FINI
de heer Gunter PLEUGER
mevrouw Marie NAGY
de heer Mesut YILMAZ
de heer Michel BARNIER
de heer Carlos CARNERO
(Blauwe kaarten: Kiljunen, Rack, Tiilikainen, Bonde)
mevrouw Lena HJELM-WALLÉN
de heer Andrew DUFF
de heer Ali TEKIN
de heer Alojz PETERLE
de heer Valdo SPINI
de heer Jozsef SZAJER
de heer Antonio TAJANI
de heer Alfonso DASTIS
de heer Johannes VOGGENHUBER
de heer Ion JINGA
de heer Caspar EINEM
de heer Elmar BROK
de heer Panayiotis DEMETRIOU
mevrouw Cristiana MUSCARDINI
Lord MACLENNAN
de heer William ABITBOL
de heer Vytenis ANDRIUKAITIS
mevrouw Liia HÄNNI
de heer Michel ATTALIDES
(Blauwe kaarten: Barnier, Abitbol, Bonde)

Vrijdag 4 oktober

Subsidiariteit - debat over het verslag van Groep I (de heer Mendez de Vigo)

Voorzitter Valéry GISCARD D'ESTAING

de heer Iñigo MENDEZ de Vigo

de heer Andrew DUFF

de heer Louis MICHEL

de heer Pierre MOSCOVICI

de heer Jürgen MEYER

(Blauwe kaart: Jacobs)

de heer Peter HAIN

de heer Paraskevas AVGERINOS

de heer Peter GLOTZ

de heer Elio DI RUPO

(Blauwe kaarten: Tomlinson, Duhamel)

de heer Hubert HAENEL

(Blauwe kaarten: Stuart, Einem)

de heer Erwin TEUFEL

mevrouw Ayfer YILMAZ

mevrouw Lena HJELM-WALLÉN

de heer Antonio VITORINO

de heer Giorgos KATIFORIS

de heer Jens-Peter BONDE

de heer Alfonso DASTIS

de heer Bobby McDONAGH

de heer Kimmo KILJUNEN

de heer Marco FOLLINI

The Earl of STOCKTON

de heer Pierre LEQUILLER

(Blauwe kaarten: Andriukaitis, Borrell Fontelles, Berès, de Vries)

de heer Luis MARINHO

de heer Henning CHRISTOPHERSEN

de heer Alain LAMASSOURE

mevrouw Anne VAN LANCKER

mevrouw Eleni MAVROU

de heer Gianfranco FINI

de heer Slavko GABER

mevrouw Teija TIILIKAINEN

de heer Reinhard Eugen BÖSCH

mevrouw Inese BIRZNIECE

de heer Istvan SZENT-IVANYI

mevrouw Hanja MAIJ-WEGGEN

mevrouw Danuta HÜBNER

de heer Henrik DAM KRISTENSEN

de heer Puiu HASOTTI

de heer John BRUTON

de heer Neil MacCORMICK
de heer Hannes FARNLEITNER
de heer Peter SERRACINO-INGLOTT
de heer Josef CHABERT
